

i d'inquietut; que havieu corregut infinites vegades el perill de veure-us coll-torçats per la dalla malestruga de la mort que a cada pas i a cada moment us espiava, vos prego que compareu el temps d'abans i el d'ara, quan encara és recent la visita triomfal que nostres Reis han efectuat al Marroc, i digueu-me: ¿No se us obra el pit de joia; no us batega el cor d'optimisme i satisfacció i d'alegria al pensar —només— que gràcies a la clarividència d'aquest home genial que mena digníssimament els destins de nostra Pàtria, s'ha esvaït de davant vostre una ombra sinistre i terrible que menaçava per a el dia de demà als vostres fills?

Veus-aquí l'enorme transcendència de l'acte d'avui, la extraordinària importància que té i que representa.

Servem, doncs, tots junts grat record de la Festa d'avui, festa de la Pau, gran dia per nostra Pàtria, i cridem amb convicció, amb fé, amb crit sortit del més pregón del nostre cor, aquests mots que ho diuen tot, que ho signifiquen tot, que són el resum de nostres aspiracions, el compendi de nostres desitjos i la fita del nostre anheli: **VISCA ESPANYA!**

Una carinyosa ovació amb crits de *Visca Espanya* coronà el parlament del nostre amic, oint-se un crit de «Vivan los regulares!» i altre de «Viva el Tercio!»

A l'aixecar-se per a parlar el capità senyor Espàrrago, que lluia l'uniforme amb qualques condecoracions entre elles la Creu del mèrit militar i Creu i placa de Sant Hermenegild, és acullit amb una entusiasta ovació.

Saluda als reunits i es dirigeix als soldats, no com a superior, sinó com a *camarada* i els diu, que quan es llença un crit a glòria de l'Exèrcit, no ha de dir-se visquit tal cos o tal companyia, sinó única i exclusivament «Visca l'exèrcit espanyol», paraules que ja ho enclouen tot.

Demana que els assistents, en peu, guardin un minut de silenci en record dels morts en campanya.

Explica, després, que ell no ha combatut a l'Àfrica, però sí a Cuba, per l'honra i per la glòria d'Espanya i per això agraeix que se li hagi fet la distinció de convidar-lo a l'acte que es celebra.

Acaba entonant un cant a l'exèrcit, essent llarg i entusiàsticament aplaudit.

A l'anar a anunciar el Sr. Alcalde que parlaria el senyor Pallerola, Mestre Nacional, els assistents l'ovacionen creient-se que era ell qui anava a parlar.

Com sia que s'hi veu obligat, davant els insistents picaments de mans, diu:

«Recullo aquests aplausos que em dediqueu, immerescuts, per a oferir-los a vosaltres antics soldats que haveu lluitat en terres africanes sota els plecs de nostra bandera i per nostra aimada Espanya.

Poques coses puc dir-vos després dels brillants parlaments que heu escoltat, però si que vull advertir-vos que de cap manera podem acceptar les paraules elogioses que s'han dedicat a les Autoritats per a la celebració d'aquest acte, car nosaltres no hem fet més que complir ben joiosos les indicacions de nostres digníssims superiors: el Govern que per sort nostra mena avui dia els destins de nostra Pàtria».

En parrafades patriòtiques exalta l'amor a Espanya i acaba victorejant a ella, al Rey i a Primo de Rivera, renovant-se els visques i els aplaudiments.

El Sr. Pallerola, digne i actiu Mestre Nacional es saludat carinyosament.

Diu que es troba cada dia més content d'estar entre nosaltres, lo que li donarà més ànims i forces — que no son pocs, diem nosaltres — per a complir la sagrada missió que té encomenada.

Parla del patriotisme i diu que ara, després d'aquesta festa que a honor dels ex-combatents el Govern ha organitzat, festa que serà recordada pels homenajats durant tota la vida fent-los aparèixer als ulls dels seus fills o dels seus nets com a hèrois de gestes glorioses, cal que no es creguin que ja tenen el deure acomplert amb la Pàtria.

No és sols amb les armes com es fa un bé a la Pàtria. Ara que aquesta, sortosament, es veu deslliurada de la guerra que com cruenta ferida tenia en terres africanes, és precis que tots els espanyols posin tot el seu patriotisme en altres coses: millorament cultural i educatiu del poble i de hom mateix; perfeccionament d'indústries, de totes les coses que produeix la nostra terra i de les que en ella es fabriquen. Sols fent'ho així, podrem veure complet el resorgiment de nostra Espanya.

Entusiàstica ovació coronà el bell discurs del senyor Pallerola.

Com a final i clausura de l'acte, parlà el digne Secretari del nostre Ajuntament senyor Pareja, glosant el significat de les dues festes, la de la Pau i de la Raça, i compara la data en que Colón descobrí les Amèriques amb la d'avui.

Aludint a la festa que s'està celebrant, posa de relleu la gran importància de la mateixa pel què significa, doncs a ademés de no comptar l'actual Govern amb la unànim ajuda ciutadana que hauria de tenir, bastà que un grop d'homes es possessin al seu costat i l'alentessin amb el calor del seu ideal patri, per a encauzar el problema del Marroc, mal crònic que els altres governants no havien sapigut guiar pels camins que aquest ho ha fet: el de la solució completa.

Posa de relleu el resorgiment d'Espanya en tots els ordres, del que se'n congratulen quasi més que nosaltres, eterns desagraïts, nostres germans de les repúbliques americanes, quin únic orgull que ara ostenten amb més joia és l'ésser de niçaga espanyola.

Amb brillantíssimes parrafades de fervorós patriotisme, acaba la seva peroració, essent objecte d'una sorollosa ovació.

La festa s'és acabada.

Després la majoria dels assistents a la mateixa es dirigiren al Centre Popular on es celebrava, amenitzat per la Orquestra La Lira, un Ball a honor dels llicenciats. Abans de mitja nit acaba el Ball que estigué concorregudíssim, digne final de les brillants festes celebrades.

Noctàmbul

CINE MUNDIAL

Programa pel dia 16 d'Octubre

La producció cinematogràfica

¡Bajo la metralla!

Colossal comèdia

Un marido de ocasión

Còmica de dues parts

La Pantorrilla de Eva